

JE KONEC, UŽ SI NEVRZNU

Ášter½, 13 Áerven 2017

Má j neduh spoívá v tom, Áe malík levé ruky se mi postupně ohnul a¼ dovnitř™ dlaně, Áím¼ mi je znemo¼no pou¼ívat, ale i mi p™ímo p™eká¼í. Vrznout si na kytaru je tedy vyloueno. Snad ješ Ddur a A7 se dá t™em zvládnout (i kdy¼ líp to zní na 4 prsty), ale u¼ t™eba p™í Cdur se malík nejen Áe pou¼ít nedá, ale navíc p™eká¼ prostě zmáknout nejde ani tma t™ema zbytejma. A to u¼ ani nemluví o barré.

Diagnoza praktického léka™e byla jasná, obtí¼ně vyslovitelná, co¼ by nevadilo, stejně si to nikdy nezapamatuju: Dupuytrenova kontraktura. Ale to se prý operativně dá odstranit a dokonce se to dĚlá v lokále. Jen jsem se, blbec, zapomněl optat, v kterém lokále. Po Praze znám spoustu lokál, te se v nich sice nesmí hulit, ale pár hodin bez cigára bych jistě vydržel. Místo do lokálu mi ovšem vystavil poukázku k machrovi p™es Áezání do rukou, o patro ní¼. Tak tam druhý den volám, Áe abych se jako nějak objednal. Po vytvoení Áísla se ozve "halóó, kdo volá?" Áe jsem sice jiný ohlášený, ale tak jsem se slušně p™edstavil, a Áe bych jako pot™eboval něco udĚlat s tím Dupuytrenem.

Odpověď má nadchla: "Samozřejmě, p™ijte zítra, p™esně na 11. hodinu, hned na to mrknem a objednáme vás operaci". Tak jsem tam dneska dorazil a celý se zajíkal šstím, Áe si teda na starý kolena p™eci jen ješ vrznu. Áeekal jsem v Áekárně u¼ od 10.45 a byl jsem jedinej, Áili první na Ámadě. Postupně se začala Áekárna zapl doktor dorazil kolem 11.30 a konečně ve 12.00 se otevřely poprvé dveř™e: "Tak pojte, Novákoví" a vzal dovnitř maná nevychovaným u™vaným asi pětiletým spratkem. Pak za p™ hodiny vykoul nějaký asistent "Te pan Nejedlý". Nesmá jsem namítl, Áe jsem tam byl první, Áe jsem odvěra s panem doktorem telefonicky jasně domluvený na 11.00 hod., te je 12.30 a Áe mi jde jen o objednání termínu zákroku ... Odpověď jasná: "Pořadí si pan profesor uruje sám". Já na to "ale on mi p™eci vĚra do telefonu" Ale to u¼ jen - prásk dveř™a! Tak jsem chvíli zauvažoval, jestli vĚbec chci, a mi v pazou™e vrtal někdo, ke komu jsem ztratil jakoukoliv úctu i dĚvu; jestli chci stejný situace začívat p™í následných kontrolách a p™evazech. A kdy¼ pak jedna dáma poznamenala "Jó, to si tady u pana profesora musíte zvyknout", jsem si Á™ek (jen v duchu jsem si Á™ek) "Prdlajs bábo, nemusím!" Nahlas jsem jen Á™ek "nemusím", a k neskrývané radosti dalšich Áekajících, Áe ubyl jeden p™ed nimi, jsem se odebral na gulášovou polívku a 20 deka sekaný s k™enem a odtamtud tramvají na pávla za studenejma kozlama, smířenej se skutečností, Áe tím definitivně skončila padesátiletá muzikantská kariéra. Ne¼ tohle, to si fakt rádš i u¼ nevrznu (ani nebrnknu). ENĚ (kterého, an¼ nechodí po doktorech, tohle mohlo udivit :-))) - pozn. red.)